

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

2. Dies Junii. Unicuique sua cupiditas, tempestas est. S. August. serm. de
verb. Dom.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

inter hominem superiorem, & inferiorem acerrima pugna. Quapropter cum carne bellandum est, ut fugias bellum: juxta Poëtam:

Si timeas bellum, facias cum carne duellum.

2. DIES JUNII.

Unicuique sua cupiditas, tempestas est.

S. August. serm. de verb. Dom.

Cupiditas in homine, idem est quod tempestas in æquore.

Cupiditas in corde hominis non modò movet bella, velur in campo, sed & tempestates velut in freto. Quod si libeat intueri statum animi, quo bacchatur cupiditas, is mente sibi fingat dromonem in pelago vela facientem, tum oboriri primorum ventorum murmur, deindè increbrescere, fluctuum vortices attolli, & reciproco allisu ad litora frangere cælum involvi tetrīs nubibus, eripi diem opacis umbris, intermicare fulmina, mugire reboantium tonitruorum fragores, omnia metu, & horrore compleri. Interim decumani fluctus totâ aquarum molem navim incumbunt, paulatim compages solvuntur, vela scinduntur, malus frangitur sævientibus Austris, fit ventorum concursatio, & vociferatio, hebetatur animus, neque anchoræ locus est, nec clavo, quæ navis gubernetaculi impatiens hinc indè in divela raptatur: furit tempestas, & naufragium minatur: nihil obversatur omnium oculis, nisi plurima mortis imago. In omnium vultu est pallor, in membris tremor, in animo timor, in corde pavor, ubiq; immensus horror.

II. Revochemus mentem ab Oceano, & in hominem introeamus. Quid est hic mundus in quo degimus, nisi mare, in quo vela facimus? Audi Senecam. (a) *In hoc profundum, inquietumque projecti mare alternis aestibus reciprocum, & modo allevans nos subitis incrementis, modò majoribus damnis deserens, asidueque jactans, nunquam stabili consistimus loco: pendemus, & fluctuamur; alter in alterum illidimur, & aliquando naufragium facimus, semper timemus. In hoc tam procelloso, & in omnes casus exposito mari navigantibus, nullus portus, nisi mortis est.* Adjiciat & suum calculum profano, etiam sacer auctor D. Ambrosius. Sic ipse: (b) *Cursus hic noster in quodam salo mundi jactatur. Navigandum nobis est, & malorum tendentibus vela insinuanda sunt. Procella sevit, ventus confurgit, tempestas insanit. Si ita clavum teneris, ut manus tua retinenda non amittant, ad portum illibatis mercibus tendes: sin verò fluctibus adversis ikifus scopulis implicantibus, ac flatibus præpeditis, inter fretarixantia, tumidi gurgitis naufragaveris, redeundum est ad saburram, &c.* Quia porro in ore trium testium, stat omne verbum, accipe hîc tertium D. Chrysologum. (c) *In hujus sæculi mare tumens pompâ, elatum vertice, undosum scētis, insitiâ fluctuans, clamosum litibus, fremens: rã, sevitum perfidiã, peccatis naufragum, impietate demersum, misit piscatores suos Christus.* Habes hîc mare, vide nunc in eo tempestates.

III. Idem qui paulò antè mare, etiam in eo expressit tempestates D. Ambrosius. (d) *Magnam faciunt tempestatem, multitudines cupiditatum: que*

D d 3

veluti

(a) *Consol. ad Polyb. c. 28.* (b) *De pœnit. c. 12.* (c) *Serm. 47.* (d) *Apidag. David. c. 5.*

veluti in quodam freto corporis navigantem, hinc atque
 inde perturbant, ut gubernator sui animus esse non possit,
 die ac nocte caliginem amoris ignorans. Idem alibi
 (a) Est quadam in tribulationibus interna peccatorum
 seiva tempestas, quando sunt foris pugnae, intus timor.
 Est aqua contradictionis, quando veluti quodam maris
 tumi salis aestu fluctuant nostrae cogitationes, nec ulla
 profundamentium, definitionis stabilitate placidantur.
 Accipe de eodem argumento tertium, sed primitus
 jusdemque authoris pronuntiatum. (b) Inspiciendo
 corde turbantur, & ipsi sibi sunt propriae exagitationum
 auctores, quando desideriorum suorum aestu volvantur.
 & quodam salo fluctuant. Quam concinnè hæc omnia
 conveniunt cum hodierna tessera? Qui sunt illi Ty-
 phones impetuosissimè reflantes, quam spirantes,
 immoderati affectus? Quanam tam ferox in freto
 procella, quam in animo iracundia? Quanam
 corde speranda malitia, in quæ æstuat invidia? Pra-
 vi affectus, ipsi sunt fluctus, ipsi turbines, & procel-
 læ sunt. Illis sævientibus, eripitur menti dies, con-
 globantur in intellectu terræ nubes, ubique spiffa
 caligo, fiunt omnia confusè, ac perturbatè; summa
 levitas, impotentis animi inconstantia, & ut fieri so-
 let in tempestate, cœlestium mercium, bonorumque
 sequitur jactura. Quapropter quantum meruis nau-
 fragium, tantum fugias sequi cupiditatis imperium.
 Quantum in te geris affectus, tantum tuis moderatè
 affectibus. Ad illud te horror, exclamans cum Poeta
Affectus generant luctus, in pectore fluctus.

(a) In Ps. 45. (b) Lib. de Nab. c. 15.